

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2015/2

Hűség viharok idején

2015. február 19-22.

Febr. 19. csütörtök 17:00

Három generáció viharai – „Anya, lánya, unokája”
filmrészlet beszélgetéssel, vezeti Kovács Károly

Febr. 20. péntek 17:00

Vihart hozó szeretet – „Ha a férfi igazán szeret”
filmklub mindenkinek beszélgetéssel, vezeti Kovács Károly

Febr. 21. szombat 9:00

Randi kurzus - 3 beszélgetős óra: Kiss Ábel Lukács és Hanna

- Honnan tudom, hogy ő a nagy ő?
- Négy dolog, amiért nem megy a szerelem
- Érzelmi intelligencia és teljesítménykényszer

Febr. 21. szombat 14:30

Hűség viharok idején - előadások személyes élethelyzetekkel,
beszélgetés az elhangzottakról csoportokban (gyermekvigyázás lesz)

- Veszély vagy esély - dr. Bajtsi Miklós és Andrea
- Mentés másként - Mózes Áron és Zsuzsi

Teaház 19:00

Febr. 22. vasárnap 10:30

Megtartó hűség, istentisztelet: Püski Lajos és Judit,
jubiláló házaspár köszöntése

Kétezer év missziói tanulságai

A múlt év októberében tartott Gyülekezeti hétvégénken a „Küldetésben járunk” témakörben Püski Lajos által tartott első előadás tömörített változatát közöljük most. (Szerk.)

Mindannyian hajlunk arra, hogy csak saját szűkös ismereteinkből, tapasztalatlanságunkból induljunk ki, ezért könnyen azt gondolhatjuk, hogy mindig így voltak és csak így lehetnek a dolgok. Ezért jó szándékunk ellenére is hibákat követhetünk el. Vizsgáljuk meg tehát a konstantinai kor előtti, alatti és utáni keresztyéniséget is, és segítsenek a Biblia mérlegére tett egyháztörténeti tanulságok.

Már Ábrahám elhívásának igazi célját is így mondja az Úr: „általad nyer áldást a föld minden népe” (1Móz 12,1-3). Ézsaiás próféta által is Izráel ma népek felé való küldetése hangzik: „a megmentettek... vigyék hírül dicsőségemet a népeknek” (Ézs 66,19).

Jézus pedig így küld a világmisszióba: „erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Judeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig” (Csel 1,8).

Az első néhány évszázadban élt, megtért, olykor keményen üldözött ógyház a személyes döntésen alapuló, hitvalló, olykor mártíromságot is vállaló keresztyénisége még lendületes, eredményes missziót végzett. Komolyan vették az érdeklődés felkeltése, döntésre hívás, megtérés, elköteleződés lelki lépcsőit. Épületeik is ezen missziói funkcionalitás szerint épültek, vagyis a katechumenusok számára volt külön az átrium, mint „lelki előszoba” a gyülekezetbe.

A Nagy Konstantin római császár által

313-ban egyenjogúsított keresztyéniséget a későbbi világi hatalom 385-ben kötelező államvallássá tette. Ezt a valláspolitikát vették át és gyakorolták a későbbi államok kb. az 1800-as évek végéig. Így az üldözött keresztyéniség hamarosan, az állami gépezet részeként üldözött vallássá is torzult.

A megtérés nélkül „bekeresztelt” tömegek révén mennyiségi felfutás mellett, minőségi, missziói erőtlenedés és torzulás is bekövetkezett. A személyes meggyőződés mellett kialakult és évszázadokra megmerevedett az államilag kötelezett keresztelezés, templomba járás, egyháziadó világa.

A reformáció a tanítást visszaigazította a Szentíráshoz, de az egyház változatlanul az államilag kötelezett vallásosság világában élt, ami missziói lanyhulással is járt. Ugyanakkor, állami, főúri támogatásokból hatalmas katedrálisok épültek, az így már missziói funkcióját veszített átriumok nélkül. A gyülekezetek és családok az utóbbi századokban nagyrészt az iskolai vallásoktatásra hárították át a vallásos nevelést. Ez a világ önmagát keresztyén társadalomként definiálta, bár csak névlegesen volt az, ezért nem tekintette önmagát missziói területnek. Az utóbbi évszázad társadalmi változásai ezért missziói szempontból felkészületlenül érték az egyházakat.

A posztkonstantinai korban (mely Magyarországon jogilag 1895-től kezdődött el) a megmaradt missziói passzivitás között a belmissziós, ébredési mozgalmak, egyesületek próbálták a közösségi és egyéni missziós felelősséget felébreszteni. Egyházunk akkori vezetői a missziót egyházasítani, az egyházat pedig missziósítani szerették volna.

Az erodálódott vallási hagyományú társadalmat érte Trianon, háborúk, a diktatúra vallásellenessége és államosításai, majd a rendszerváltás hozta szabadság, vallási „piac” megjelenése, egyházi ingatlanok egy részének visszaadása. Utóbb az egyházak sok társadalmi feladatot ellátó intézményt, iskolát vállaltak át, de a gyülekezetek megújulása még várat magára.

Református egyházunk a megújulás útjának keresésére hozta létre 2011-ben az Egyházi Jövőkép Bizottságot.

Missziói tanulságok:

- bontsuk le a bennünk, emberekben lévő szemléleti akadályokat,
 - ne a változó világnak, társadalomnak akarjunk megfelelni, hanem az egyház Urának,
 - fel kell ismerni az egyházat átmenetileg „segítő vagy eltérítő idegen szeleket”,
 - a missziót ne csupán idegen szelekre (konstantini kor kényszereinek maradványai, hiúság, egyházi munkahely, gyerek felvételije, hazafiaskodás stb.) hanem valóban az Igére és a Lélek erejére alapozzuk,
 - a névleges vallásosság világában legyen nyilvánvaló a gyülekezet lelki határa, ahova Jézus az ajtó, hogy vonzók legyenek közösségeink,
 - a missziót valóban segítő helyiségekkel rendelkező épületekre kell törekednünk,
 - kevés energiánkat a lényegi, evangéliumi küldetésünk teljesítésére koncentráljuk, amelyet más nem végez az egyház helyett,
 - szolgálatunkban minden egy irányba mutatva segítse evangéliumi küldetésünk teljesítését, vagyis a megtérést, szolgálatba állást, örök életet.
- Higgyük, hogy az Isten Igéje nem tér vissza üresen!

Mosoly, meglepett arcok, könnybe lábadt szemek, karba tett kéz, komor vagy éppen hálás tekintetek. Talán ezek a dolgok jutnak először eszembe a december 23-i Kenézy Gyula Kórházba tett látogatásunkról, ahol kántálással szolgáltunk az ünnepek alatt is oda kényszerülteknek. Személy szerint én először éltem át ilyen élményt és nem tagadom, kicsit félve indultam el otthonról a kórház felé aznap. Szerencsére, ez az érzésem hamar megváltozott. A folyosókat és kórtermeket járva, karácsonyi énekeket énekelve, a Megváltó születését hirdetve már jóval magabiztosabbnak érezte magát az egész társaság, hiszen sok betegnek bátorító mosolyra húzódott a szája, de volt, aki csatlakozott is az énekléshez. Keserédes élményként tekintek most vissza arra a napra, hiszen csodálatos volt számunkra idegen emberek arcára mosolyt csalni, és egy kis ünnepi hangulatot csempészni a szívükbe, azonban szomorú belegondolni abba is, hogy rajtuk kívül még hányan nem tölthették szeretteikkel a karácsonyt. Reménykedem ezért, hogy sikerült megvalósítani azt, amiért odamentünk. Elvinni a karácsony üzenetét, és ha csak egy este erejéig is, de örömet szerezni másoknak.

Barta Máté

Dr. Fekete Károly újonnan megválasztott püspök...

Kisvárdán születtem 1960. január 8-án. Édesapám Tornyospálcaán, Kabán és Nyíregyházán volt lelkipásztor, esperes, majd debreceni teológiai professzor. Édesanyám Csontos Erzsébet.

A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában érettségiztem 1978-ban, majd a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola orgona szakát Virágh Endre orgonaművész vezetésével végeztem el (1982). Debrecenben lettem teológus. Az első év után Lentiben voltam katona. Az I. lelkészsképesítő vizsgát jeles, a II. vizsgát kitűnő eredménnyel tettem le. 1988-tól-1992-ig beosztott lelkész voltam a Debrecen-Nagytemplomi Egyházközségben, ahol a rendszerváltás éveiben sok és sokszínű szolgálatot végezhettem. Ezzel párhuzamosan tanítottam a debreceni teológián, ahová 1992 őszétől főállásba hívtak meg a rendszeres teológiai tanszékre adjunktusnak. Doktori fokozatot 1995-ben gyakorlati teológiából szereztem summa cum laude minősítéssel dr. Kozma Zsolt professzor vezetésével Kolozsváron. 1996-ban lettem a gyakorlati teológiai tanszék vezetője.

Családi életemben válságként éltem meg első házasságom felbomlását, melyből két fiam született, Károly és László. Feleségemmel, Kavisánszki Györgyi lelkipásztor-óvópedagógussal 1999-ben kötöttünk házasságot, aki jelenleg a Debreceni Református Kollégium Óvodáját vezeti. Két kislányunk, Hanna Zsófia és Borka Orsolya még általános iskolások.

1997 és 2005 között, illetve 2011-től a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektorává választottak. Erre az időszakra esett a teológiai képzés hatévéssé szervezése és a felsőoktatás nagy változásai (akkreditáció, integráció, PhD-rendszer, kreditrendszer, bolognai folyamat).

A MRE Doktorok Kollégiumának 2003 őszétől vagyok alelnöke. 2005-től 2014-ig tudományos főtitkára voltam a MTA Debreceni Területi Bizottságának.

Kutatói ösztöndíjon 2002-ben és 2008-ban a HEKS és a Gustav Adolf Werk jóvoltából Lipcsében voltam, ahol Wolfgang Ratzmann professzor gyakorolt rám nagy hatást. Habilitációs vizsgát a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetemen tettem (2009). Tudományos munkámat Károli-díjjal (2004) és Trefort-díjjal (2014) ismerték el.

Eddig több mint kétszáz tanulmányom, számos szakcikkem, valamint tizenegy könyvem jelent meg, köztük *A Heidelbergi Káté magyarázata* című monográfia (2013). Több közegyházi, tudományos és közéleti tisztségem van, egyházi lapok szerkesztője és szerkesztőbizottsági tagja vagyok.

Öröm számomra, hogy gyakorlati teológusként sokfelé szolgálhattam előadással és igehirdetéssel a hazai és a határon túli gyülekezetekben. Mint gyülekezeti tag,

aktívan részt veszek a Debrecen-Kossuth utcai gyülekezet életében.

Célom: a testvéri légkörű, munkatársi szemléletű, testületekre támaszkodó, emberközeli vezetés gyakorlása; gyülekezeteink megerősítése lelki-szellemi, munkatársi és anyagi téren, figyelve a különböző gyülekezeti adottságokra; a református keresztyén öntudatot megerősítő, többszintű, széles tematikájú és összehangolt felnőttképzési program elindítása; odafigyelés a lelkipásztorokra és családjaikra, az egyházi alkalmazottakra és családjaikra, egy egészségfejlesztő és pasztorációs program beindítása prevenciós hangsúllyal, valamint a lelkipásztorok egzisztenciális biztonságának növelése; közoktatási intézményeink együttműködő és partneri hálózattá formálása a Debreceni Református Kollégium intézményhálózatának lelki-szakmai koordinációs munkájával; a diakóniai és szociális intézmények speciális segítésére diakóniai iroda felállítása.

Kérem a Szentháromság Istent, hogy Ő vezessen bennünket küldetésünk hűségese betöltésében.

Pillanatkép a Kakaóházból

Nekem mint újonc ifisnek ez volt az első kakaóházas jótékonyági árverésem.

Érkezésemkor már szép számmal gyülekeztek az izgatott ifisek és vezetőik.

Az ifinknek sikerült foglalnia egy saját asztalt. Itt sokat beszélgettünk és viccelődtünk, amíg el nem kezdődött a licitálás.

Persze a kakaózás sem maradhatott el! Sokféle kakaó volt, még kókuszos és mandulás is, de mindközül a sima kakaó volt a legfinomabb tejszínhabbal és vajjal kaláccsal.

Közben Karikás Krisztiánt, a DVSC focistáját hallhattuk mesélni az életéről, hogyan lett focista, és arról, hogy Isten hogyan van jelen az életében.

Az ő felajánlása volt a legértékesebb licitálásra váró tárgy, egy focilabda, melyet az egész LOKI csapat aláírt.

Később elkezdődött a várva várt árverés. Sok gazdára váró tárgy volt. A kezdőtételek alacsonyok voltak szerencsére. Én mindenre licitáltam, még akkor is, ha tudtam, hogy nem lehet minden az enyém. Jó móka volt! Így szereztem egy fém gyertyatartót, egy pár kesztyűt, egy zsebkendőtartót, illetve egy üvegsakkot, amiért Vitolddal keményen meg kellett harcolnom.

Nekem ennyi elég is lett volna, de a húgom a lelkemre kötötte, hogy ha lesz körömlakk, akkor azt vegyem meg neki. Így hát ez is nálam landolt.

Szerintem a kakaóház egy nagyszerű dolog.

Annyi embernek adott örömet! Felajánlóknak, résztvevőknek és az összegyűlt adomány felhasználóinak Esztárban.

Sok ilyen ifis programon szeretnék még részt venni!

Kozák Rudolf

Ki a tanítvány?

A tanítvány kifejezés az Ószövetségben ritkán fordul elő (esetleg inkább a próféták kísérő szolgálként, pl. 2Móz 24,13, Jer 32,12), mert az izraelita az Isten akaratát tanulta.

Az Ószövetségben a tanulás az a folyamat, amelyben az Isten megtapasztalt szeretete, a törvénye iránti engedelmisséggé változik életükben (5Móz 4,14 és 23). Vagyis az emberi egzisztencia irányváltásáról és új alapmagatartásról van szó (Ézs 1,17).

Az Újszövetségben a tanítvány kifejezéssel az evangéliumokban és a Cselekedetek könyvében találkozunk gyakran. Elsősorban a tizenkettőt, majd a hetvenet jelöli, azokat, akiket Jézus maga hívott követésére. Ez a kapcsolat személyes, bensőséges jellegű, de ez nem a rabbi és tanítvány bensőségessége, mert a tanítványok számára Jézus az Isten Fia. Maga Jézus is használta tágabb értelemben a kifejezést, pl. amikor a benne hívő zsidóknak ezt mondta: „ha megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok” (Ján 8,31). De olvashatunk arról is, hogy tanítását kemény beszédnek tartva „tanítványai közül sokan visszavonultak” (Ján 6,66) Jézus, feltámadása után, tanítványait már testvéreinek is nevezte (Ján 20,17), és miszsiói küldetést adott nekik (Mt 28,17-20).

Az első generáció számára a tanítványok Jézus földi életének szemtanúi, így egészítették ki Mátyással soraikat (Csel 1,21). Ugyanakkor szintén a Cselekedetek könyve szerint (6,1) „nőtt a tanítványok száma” később másokkal is.

A kifejezés általánosságban való használatát jelzik a Keresztelő János tanítványai (Ján 1,35), Pál tanítványai (Csel 9,25), farizeusok tanítványai (Mrk 12,8) szakaszok.

A tanítvány kifejezést mi is tágabb értelemben használjuk. Hogyan lehet valaki Jézus tanítványa?

– Mivel „a hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által” (Róm 10,18), ezért egyrészt szükséges, hogy az evangélium hirdettessék, másrészt pedig érdeklődő, nyitott fülekre és szívekre találjon. – Akkor kezd valaki tanítvánnyá lenni, amikor nemcsak alkalmilag érdeklődik, hanem egyértelműen dönt a Krisztus mellett. Nincsen tanítvány mester nélkül. – Tanítványként a hitben megmaradni annyit jelent, mint megmaradni a tanításban, de ez nemcsak intellektuális folyamat, hanem önmagunk feladása által Krisztus követése.

– Szükséges a kegyelemben és az Isten ismeretében való folyamatos növekedés is (Kol 1,10).

– Ettől kezdve a tanítvány feladata, hogy uráról, mint tanítvány, bizonyosságot tegyen (Ján 15,17).

– A Krisztust követő tanítvány egyrésztől folyamatosan tanul (Mt 9,13), másrésztől viszont már másokat is hív és tanít is a Jézus útjára.

– A Krisztus tanítványának tartoznia kell a többi Krisztust követő tanítvány közösségébe, a gyülekezetbe is (2Thessz 2,15). Bátorítson Pál apostol vallomása: „Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak neki feszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért” (Fil 3,12-14).

Püski Lajos

Táborozzunk huszadszor!

Legyünk együtt ismét közel 400-an, kicsik, hittanosok, ifisek, fiatalok, családok, középkorúak és idősebbek is, hogy együtt töltsünk el egy szép hetet.

• **Helyszín:** Sátoraljaújhelyen a Várhegy Üdülő, mely a Zemplén keleti oldalán, 280 méter magasságban található.

• **A hét célja, tartalma:** hitbeli erősödés, gyülekezetépítés, lelki-testi felfrissülés. A délelőtti énektanulás és közös rövid bevezető után most is szeretnénk a kiscsoportos lelki beszélgetések meghittségét megtartani. Más programok pedig segítenék gyülekezetünk különböző korosztályainak, rétegeinek egymás jobb megismerését. Délutánonként a spontán szerveződő csoportokban nagyszerű kirándulás, sport, játék, kézműves program, vetélkedő, strandolás a tábor úszómedencéjében, a kápolnában pedig elcsendesedés lehetséges. Esténként áhítat és közös éneklés lesz mindenkinek a városi templomban.

• **Ideje:** Július 13-19, a program kezdete: hétfő 15:30 óra, a vége vasárnap 15:30.

• Az épületek közel vannak egymáshoz, és a táboron belül nincs szintkülönbség.

• **Étkezés:** Reggeli, ebéd, vacsora a tábor ebédlőjében lesz.

• **Utazás:** Indulás **hétfőn 12:30 óra-kor** templomunktól, közvetlen **külön buszokkal** az üdülőig, vagy személygépkocsikkal. Hazaérkezés a közvetlen külön buszokkal vasárnap este 18 órára a templomunkhoz.

• **Elszállásolás:** Változás, hogy az eddigi pavilonok közül az egyes számú pavilon többszázalagos szállodává lett fejlesztve!

• **A hét költsége** (szállás, étkezés, közös költség, üdülőhelyi díj):

– 3 éves korig zuhanyzós szobában: **ingyenes.**

– 3-12 éveseknek, zuhanyzós szobában, kedvezményesen: **28.000.-Ft.**

– ifiseknek hat ágyas szobákban, a közös zuhanyzó külön épületben van: **27.000.- Ft.**

– zuhanyzós két-négy ágyas szobákban: **35.000.- Ft.**

– szállodában (ez nem a „hotel”, hanem az egyes számú pavilon, zuhanyzós hőszigetelt szoba, franciaágy, minibár, légkondi, WIFI – csak felnőtteknek!): **45.000.-Ft/fő.**

– Ehhez jön még 6 éves kortól mindenkinek a **külön buszok díja: 4.500 Ft.**

• A most konfirmálók 13.000 Ft missziói támogatást kapnak gyülekezetünkötől.

• *Az üdülő Erzsébet utalványt (étkezési) és SZÉP kártyát (szállás, étkezés) elfogad fizetőeszközként.*

• A jelentkezőknek **június 15-ig** a díjból **előlegként 15.000 Ft-ot**, a többit pedig legkésőbb az indulás előtti hetekben itthon kell befizetniük a lelkészi hivatalban.

• Jelentkezni – a tábor előkészítésének segítése miatt – legkésőbb az indulás előtti szerda estig lehet.

• Aki anyagi gondok miatt nem tudna eljönni, kérjük, személyesen jelezze a lelkipásztoroknál, hogy próbáljunk egy kicsi segítséget szerezni és adni.

• **Akinek bőségebb anyagi lehetősége van, és ezért hálás az Úrnak, a másokat segítő adományát juttassa el a lelkészi hivatalba.** Ez a testvéri szeretet segített el tavaly is többeket a táborba. Reméljük, idén is így lesz!

Imádságos szívvel készülünk mindannyian, hogy megtapasztaljuk Urunk áldását és egymás szeretetét!

Püski Lajos

**„Vigyázzatok magatokra! Ha vétkezik ellened atyádfia, figyelmeztess,
és ha megbánja, bocsáss meg neki.” (Lk 17,3)**

Hírek

♦ **Ételosztás** lesz a hajléktalanoknak *február 14-én*.

A második fogáshoz otthon pogácsa, túrós batyu süthető.

♦ **Családi istentisztelet** lesz *február 22-én* délután 3 órától.

♦ **Úrvacsora előkészítő alkalmak** lesznek *február 26-28.* között délután 5 órától.

♦ **Úrvacsorás istentiszteletek** lesznek március 1-jén fél 9-kor és fél 11-kor.

Adventi jótekonysági vásár és kézműves foglalkozás

Imádkozzunk...

- ♦ őszinte bűnbánatért,
- ♦ hogy tudjunk lélekben és testben böjtölni, hogy jobban fordulhassunk Isten felé,
- ♦ hajléktalanokért,
- ♦ házaspárokért, családokért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírllevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

23. évfolyam 2. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírllevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu